

PEEPING T**OM**

Vader

Een familietrilogie

VADER – 2014

MOEDER – 2016

KIND – 2019

Vader speelt zich af in de bezoekersruimte van een bejaardentehuis. Toren hoge wanden in een steriel, zakelijk blauw overschaduwden de personages op het podium en gaven aan dat de actie zich op een dieper niveau ontwikkelt. In de vorige voorstellingen dichtte Peeping Tom decorelementen graag een eigen leven toe. Zo zagen we performers opgeslokt worden door bedden en zetels, gingen stacaravans aan het ratelen om gevaar aan te geven of hoorden we echo's uit de ziel van een verbrand theatergebouw. Het contrast met *Vader* kan niet groter zijn. Hier geen decor dat tot leven komt: de kale monumentaliteit van de scenografie suggereert een allesdoordringende dorheid. In deze steriele ruimte vat het enige venster de bevreemdende onderwereld van de personages samen: te hoog om door te kijken, te ver om te openen. Zo staat het symbool voor de vervagende grens tussen leven en dood want in *Vader* ligt het rijk der levenden achter ons, maar zijn we nog niet aanbeland in het rijk der doden.

Centraal in deze tussenwereld staat de figuur van de vader. Hij lijkt zich geleidelijk aan ons te onttrekken en neemt steeds meer afstand van de mensen rond hem heen. Peeping Tom ent dit individuele aftakelingsproces op een bredere mythologie rond de vaderfiguur en combineert daarom verschillende symbolische functies in de setting. Het past de mythische vader immers om oud te zijn en heen en weer geslingerd te worden tussen verstikkende aanwezigheid en egocentrische afwezigheid.

De voorstelling voert een aantal aspecten op uit het dramatisch potentieel van dit archetype zoals het leeft in onze verbeelding, en de absurde, dramatische of humoristische manier waarop we ermee omgaan. Net als in hun andere producties bestaat de esthetische uitdaging voor Peeping Tom erin om uit elke situatie een maximum aan emotionele kracht te puren. In scènes die ongeremd uitbarsten in actie of al even plots stilvallen, zien we de

vaderfiguur verschijnen als iemand die zowel goddelijk als lachwekkend is, even gedreven door een rijk innerlijk leven als geïsoleerd, afstandelijk en leeg. Of hij nu een donker geheim bewaart, simpelweg gek is of aan waanideeën lijdt, altijd blijft de vader een enigma voor het personeel en de andere bewoners. Hun houding tegenover hem varieert van geamuseerd naar hatelijk, van liefdevol tot onverschillig.

Het gegeven van ouderdom is in *Vader* meer dan een symbolische eigenschap, het opent ook wegen naar een specifieke theatraliteit. *Vader* speelt in op de verontrustende kloof tussen perceptie en realiteit in een seniele geest en een aftakelend lichaam. De tijd lijkt voor de ouderen te vertragen en zich aan te passen aan het achterophinkende ritme van hun gebaren. Soms registreren ze duidelijk gesproken woorden als statisch en betekenisloos gemompel of wordt muziek voor hen niet meer dan geluid; hun zicht is wazig en de wereld lijkt voor hen enkel nog betekenis te genereren als herinnering of projectie. Dat de vader op de scène wellicht zijn brood verdiende als muzikant is geen vrijblijvende narratieve keuze van de makers, want we weten dat muziek de basis vormt voor taal en nauw verbonden is met de onderlinge afstemming van onze mentale functies. *Vader* biedt een scherpe, pakkende en bijwijlen grappige blik op de verbrokkeling van deze functies in een oude man en zoomt in op die momenten waar zijn verbeelding of zijn ziekte de dagelijkse realiteit van een bejaardentehuis voortdurend dreigen te doen kantelen naar fantasie of waanzin.

Vader is het eerste luik van de *Vader-Moeder-Kind*-trilogie. Het stuk ging op 10 mei 2014 in wereldpremière in Theater im Pfalzbau in Ludwigshafen (DE). *Vader* werd in 2015 geselecteerd voor Het Theaterfestival, dat elk jaar de beste voorstellingen van het voorbije theaterseizoen in België en Nederland verzamelt. Het stuk werd daarnaast ook verkozen tot beste dansvoorstelling van 2014 door de Nederlandse krant NRC Handelsblad en won in 2015 een Premio de la Crítica Barcelona in de categorie 'Best International Dance Production'.

5 feiten over *Vader*

- *Vader* doet in elke stad beroep op 10 oudere figuranten, die de dag zelf worden klaargestoomd voor de voorstelling.
- Toen de voorstelling in Lyon (FR) speelde, was Franck Chartiers eigen vader één van de tien figuranten op het podium.
- Op bepaalde momenten spreken of zingen de dansers en acteurs in hun moedertaal, waardoor de voorstelling delen in het Portugees, Nederlands, Koreaans en Taiwanees heeft.
- Sinds de première van *Vader* in 2014 werd de voorstelling al meer dan 130 gespeeld wereldwijd.
- De oudste acteur in het ensemble is 81 jaar (Leo De Beul).

Vader, © Herman Sorgeloos, Peeping Tom

“What a difference a day makes’. Neem het van ons aan, het zit ‘m in het verschil tussen deze ‘Vader’ gezien te hebben of niet.” ****1/2

De Morgen

Credits

Regie

Franck Chartier

Regieassistentie

Gabriela Carrizo

en dramaturgie

Leo De Beul / Jef Stevens, Marie Gyselbrecht, Hun-Mok Jung, Brandon Lagaert, Yi-Chun Liu, Simon Versnel, Maria Carolina Vieira, met de hulp van Eurudike De Beul

Creatie en uitvoering

Seoljin Kim, Camille De Bonhome

Artistieke assistentie

Geluidscompositie

Raphaëlle Latini, Ismaël Colombani, Eurudike De Beul,

en arrangementen

Renaud Crols

Geluidsmix

Yannick Willox

Lichtontwerp

Giacomo Gorini, Peeping Tom

Kostuums

Peeping Tom, Camille De Bonhome

Decorontwerp

Amber Vandenhoeck, Peeping Tom

Constructie decors

KVS-atelier, Filip Timmerman, Amber Vandenhoeck

Technische leiding

Filip Timmerman

Geluidsingenieur

Hjorvar Rognvaldsson

Lichtingenieur

Amber Vandenhoeck

Productiemanager

An Van Der Donckt

Tourmanager

Lulu Tikovsky

Communicatiemanager

Sébastien Parizel

Zakelijke leiding

Veerle Mans

Productie

Peeping Tom

Coproductie

Theater im Pfalzbau (Ludwigshafen), KVS – Koninklijke Vlaamse Schouwburg (Brussel), Festival GREC (Barcelona), HELLERAU – European Center for the Arts Dresden, Les Théâtres de la Ville de Luxembourg, Théâtre de la Ville (Parijs), Maison de la Culture (Bourges), La Rose des Vents (Villeneuve d'Ascq), Printemps des Comédiens (Montpellier), met de steun van Sommerszene, Szene Salzburg (Salzburg).

Met de steun van

de Vlaamse Overheid

Distributie

Frans Brood Productions

Theater im Pfalzbau treedt op als principiële partner bij de realisatie van de trilogie "Vader, Moeder, Kind".

Peeping Tom dankt

Héloïse da Costa, Blandine Chartier, Emiliano Battista, Diane Fourdrignier, Senoiencentrum Brussel vzw

Vader, © Herman Sorgeloos, Peeping Tom

“Adembenemend, hard, mooi...onvergetelijk.”

El País

Biografieën van de cast

Leo De Beul (°1938, BE)

Leo vervoegde Peeping Tom in 2010 voor de productie van *A Louer*. *Vader* is zijn tweede voorstelling met het gezelschap. Voor hij de weg naar het podium ontdekte, had Leo een lange en gevarieerde carrière: hij studeerde kunst in Gent, waar hij ook bezig was met koren, hij werkte aan de ontwikkeling van view master 3D producten, hij was projectmanager bij het World Wildlife Fund en hij werkte als professioneel schilder met tentoonstellingen in België, Frankrijk, Duitsland en Rusland. Hij is vader van drie dochters, alle drie professionele zangeressen. Het lijkt dan ook passend dat deze lange weg hem uiteindelijk geleid heeft tot het podium, dat hij in *A Louer* deelt met zijn dochter, Eurudike De Beul.

Marie Gyselbrecht (°1983, Gent, BE)

Marie vervoegde Peeping Tom in 2008. *Kind* is haar zesde productie met het gezelschap, na *32 rue Vandenbranden*, *A Louer*, *Vader*, *The Land* en *Moeder*. Marie Gyselbrecht acteerde als tiener in *Allemaal Indiaan* van Alain Platel en Arne Sierens en in 1997 werd een van haar voorstellingen genomineerd voor Best Belgian Dance Solo, een prijs toegekend door Victoria en Alain Platel. In 2005 studeert ze af aan de Salzburg Experimental Academy of Dance; in 2004 richtte ze mee Collectiv.At op, een in België gebaseerd collectief waarvan de producties internationaal toerden, en de eerste voorstelling, *Quien soy es*, de eerste prijs won op de wedstrijd Jovenes Artistas in Spanje. Marie heeft een grote belangstelling voor fotografie en hedendaagse kunst, en haar huidige solovoortelling combineert fotografie, installatie en performance. Ze geeft yoga, dans en hedendaagse dans aan De Ingang (Gent) en ook regelmatig workshops in dans en theater, zowel in België als in het buitenland.

Hun-Mok Jung (°1978, Soon-Cheon, KR)

Hun-Mok vervoegde Peeping Tom in 2008. *Kind* is zijn vijfde productie met het gezelschap, na *32 rue Vandenbranden*, *A Louer*, *Vader* en *Moeder*. Hij volgde een opleiding bij het Dance Department van de Dankook Universiteit en in 2001 behaalt hij zijn diploma Performance Producer aan de School of Performing Arts in Seoul. Een jaar later wint zijn solovoortelling *A Whistle* de eerste prijs van MODAFE (International Modern Dance Festival), in de categorie jonge choreograaf. Hij won twee keer de Best Dancer Award op het Ulsan Dance Festival. In 2004 behaalt hij zijn Master aan de Dankook University en in datzelfde jaar richt hij het danstheatergezelschap JU MOK op.

In 2007 wint zijn duet/performance *Ring Wanderung* de prijs van Best Choreography en Writing Award van Dance & People Magazine, en wordt hij door de Arts Council Korea genoemd als "rising choreographer". In 2009 maakt JU MOK's voorstelling *An Unconvenient Truth* deel uit van de MODAFE-programma. Zijn andere voorstellingen zijn *Fragile Swallow*, *Wanted*, *Monster* en *Jean Mark*. Hij werkte als assistent choreografie voor de

film *GOGO 70* en geeft sinds 2004 les aan de Dankook Universiteit, Suncheon Universiteit en Chungnam Arts High School.

Brandon Lagaert (°1992, Gent, BE)

Brandon studeerde Woordkunst Drama aan het SKI in Gent en studeerde in 2012 Hedendaagse Dans aan het Koninklijk Conservatorium in Antwerpen. Het jaar daarop vervoegde hij Peeping Tom voor de productie van *Vader*. Hij is momenteel ook deel van de cast van *Moeder* en *Kind*.

Naast zijn werk met Peeping Tom werkt Brandon samen met diverse artiesten, zoals aan de Ecole de Théâtre Physique in Straatsburg, waar hij onder andere experimenteert met film. Hij ontwikkelt zichzelf ook tot een allround artiest in verschillende disciplines, zoals theater, dans, film, regie, en meer. Dit werk is gegroepeerd onder de naam 'Kaiho'. Na de creatie van *Vader* maakte hij de performance *Subdued* met een deel van het materiaal dat niet was gebruikt. Met deze voorstelling won hij een 'Outstanding Performer Award' op de Copenhagen International Choreography Competition. In 2016 kreeg Brandon een BILL Award voor jonge, opkomende Belgische artiesten, in de categorie 'visuele kunsten'.

Yi-chun Liu (°1985, Taichung, TW)

Yi-chun vervoegde Peeping Tom in 2013 voor *Vader*. Ze werkte daarna verder aan de familietrilogie met *Moeder* (2016) en is ook te zien in *Kind* (2019). Op haar vijfde begon ze met Kung-fu en Chinese Opera en later studeerde ze ballet, hedendaagse dans, improvisatie, gevechtkunsten en Tai-Chi-Dao-In. In 2007 behaalde ze haar diploma aan de Taipei National University of the Arts.

Naast Peeping Tom heeft ze gewerkt of werkt ze momenteel met Anouk van Dijk (NL), Shang-chi Sun (DE/TW), Ann Van den Broek (BE), Scapino Ballet Rotterdam (NL), Paul Selwyn Norton (NL/AU), Balletto Teatro di Torino (IT) en Cloud Gate Dance Theater 1 (TW). Ze werkte ook als artistiek assistente met Franck Chartier aan de bekroonde Peeping Tom coproductie *The lost room* (2015) en in 2017 aan *The hidden floor*. Yi-chun's solostuk *O* ging in 2012 in première in Rotterdam en is intussen geëvolueerd naar een duet dat ze bracht in Amsterdam en in Den Haag. Ze werkt momenteel aan haar 'alphabetical series' in discussie met het concept 'Act of Performance'. Yi-Chun is een gecertificeerde lerares Countertechniek, waarmee ze een gediversifieerde carrière als performer en onderzoeker kon ontwikkelen. Parallel aan de tournees van Peeping Tom biedt ze ook workshops aan.

Simon Versnel (°1947, Rotterdam, NL)

Simon werd opgeleid als klassiek zanger en vervoegde Peeping Tom in 2001 voor *Le Jardin*, waarin hij zowel in de film als in het stuk te zien was. Daarna maakte hij ook deel uit van *Le Salon*, *A Louer*, *Vader* en *Moeder*. Simon begon zijn carrière als zanger (hij zong o.a. Schuberts *Winterreise*) en zijn eerste professionele rol speelde hij in de voorstelling (*Untitled*) *Cowboys* van Maarten van der Put en Pauline Roelants. Naar aanleiding van dat stuk vroegen Jan Lauwers en Grace Ellen Barkey van Needcompany hem

om samen *Don Quichote* te creëren. Tijdens hun acht jaar-durende samenwerking maakten ze onder meer *Macbeth* en *Morning Son* (Lauwers) en *Tres* en *Few Things* (Barkey). Vervolgens trad Simon toe tot het gezelschap van de Amerikaanse regisseur Chris Kondek en toerde internationaal met diens stuk *Dead Cat Bounce*. Met het Antwerpse theatergezelschap Transparant maakte hij *Porselein*. In 2013 creëerde Simon *Verbaas me!*, een monoloog over het leven van Sergei Diaghilev die hij zelf schreef, regisseerde, produceerde en nog steeds zelf vertolkt. Met de Franse cineast Vincent Dieutre heeft Simon intussen ook twee films gemaakt: *Viaggio nella dopo-storia* (2015) en *Trilogie de nos vies defaites* (2016).

Maria Carolina Vieira (°1985, Florianopolis, BR)

Maria Carolina vervoegde Peeping Tom in 2012 om een lid te vervangen in *32 rue Vandenbranden*. Ze was daarna betrokken bij de creatie van *Vader* (2014), *Moeder* (2016) en *Kind* (2019). Ze haalde een diploma in performing arts in 2009 aan de Santa Catarina State University en in 2014 behaalde ze een Master in theater en dans.

Haar lichaamstechnieken ontwikkelde ze oorspronkelijk in de wereld van de sport. Maria Carolina is een ritmegymnaste en ze maakte deel uit van het Braziliaanse Olympische Confederatieteam op de Olympische Spelen van Sydney in 2000. Voordat ze bij Peeping Tom kwam, werkte ze in Brazilië samen met twee dansgezelschappen: Siedler Cia. De Dança (2007-2008) en Grupo Cena 11 Cia. De Dança (2010-2012). Als actrice werkte ze met verschillende theatergezelschappen en acteerde ze in televisieprogramma's, films en reclamespots. Zang maakt ook een integraal deel uit van haar artistieke traject en ze gebruikte haar stem als een fundamenteel instrument in de producties waarin ze speelde. Recent heeft Maria Carolina samengewerkt met gezelschappen in België en Florianópolis, waar ze werkte aan interdisciplinaire projecten met muziek, dans en theater. Maria Carolina creëert momenteel een soloproject dat bestaat uit het schrijven van een roman en een performance op het podium.

Figuranten in *Vader*

Peeping Tom heeft een lange geschiedenis als het gaat over werken met figuranten, zoals ook al het geval was in *Le Sous Sol*, *32 rue Vandenbranden* en *A Louer*.

Tijdens de creatie van *Vader* werkte Peeping Tom samen met Seniorencentrum vzw in Brussel. Regisseur Franck Chartier nodigde een groep ouderen uit om van gedachten te wisselen over hun leven en om scènes te ontwikkelen met de professionele dansers. In het stuk wordt de vader ook omringd door deze groep van oudere mensen, zijn medebewoners in het rusthuis waarin het stuk zich afspeelt. Ze zijn geen professionele dansers, maar interageren op het podium met de omgeving en met de professionele dansers en acteurs.

In samenwerking met de theaters zoekt Peeping Tom steeds 10 lokale figuranten (ouder dan 65) in de steden die de tournee aandoet. Ze voegen een belangrijk dramaturgisch element toe aan het verhaal, door de hyperrealistische aanpak van het stuk te accentueren en door spontaniteit toe te voegen in hun interacties met de artiesten. Daarnaast vormen zij ook een sterke band tussen Peeping Tom en het lokale publiek.

Figuranten in *Vader* in Tokyo, tijdens de Japanse tournee in 2017

Gabriela Carrizo & Franck Chartier, © Jesse Willems, Peeping Tom

Choreografen

Gabriela Carrizo (°1970, Córdoba, AR)

Gabriela danst vanaf haar 10e aan een multidisciplinaire school (in die periode de enige met een groep hedendaagse dans voor kinderen en tieners). Onder leiding van Norma Raimondi transformeerde deze school in de Universiteit voor Ballet van Córdoba, waar Gabriela enkele jaren danste en waar ze haar eerste choreografieën in elkaar stak.

Op 19-jarige leeftijd verhuist ze naar Europa, waar ze doorheen de jaren samenwerkt met Caroline Marcadé, Alain Platel, les ballets C de la B (*La Tristeza Complice*, 1997 en *Iets op Bach*, 1998), Koen Augustijnen (*Portrait intérieur*, 1994) en Needcompany (*Images of Affection*, 2001). In de tussentijd blijft ze haar eigen werk maken. Ze gaat solo met *Et tutto sara d'ombra et di caline* en creëert *Bartime*, een samenwerking met Einat Tuchman en Lisi Estaras. Voor les ballets C de la B tekent ze ook voor de choreografie van de opera *Wolf* (2002). Gabriela speelt de hoofdrol in Fien Trochs film *Kid* (2012), en in 2013 maakt ze het korte stuk *The missing door* voor en met het Nederlands Dans Theater – NDT 1. Op 8 mei 2015 ging *The Land* in première, een samenwerking met het Münchense Residenztheater, in een regie van Gabriela Carrizo. In 2018 regisseerde ze samen met Franck Chartier *31 Rue Vandenbranden*, een adaptatie van het origineel van Peeping Tom met de dansers van Le Ballet de l'Opéra de Lyon. Het stuk opende de prestigieuze Biennale de la Danse de Lyon.

Gabriela Carrizo is, samen met Franck Chartier, artistiek directeur van Peeping Tom, sinds ze het gezelschap samen oprichtten in 2000.

Franck Chartier (°1967, Roanne, FR)

Franck Chartier begon op 11-jarige leeftijd te dansen. Op zijn 15e stuurde zijn moeder hem naar Rosella Hightower in Cannes om klassiek ballet te studeren. Tussen 1986 en 1989 werkte hij voor het Ballet van de 20e Eeuw van Maurice Béjart. Daarna volgde een periode van drie jaar waarin hij samenwerkte met Angelin Prejocaj en danste voor *Le spectre de la rose* in de Opéra van Parijs.

In 1994 verhuisde hij naar Brussel om in Rosas' productie *Kinok* (1994) te dansen. Hij maakte van de stad zijn nieuwe thuisbasis en werkt er duetten uit met Ine Wichterich en Anne Mouselet, en speelde in producties van Needcompany (*Tres*, 1995) en Les Ballets C de la B: *La Tristeza Complice* (1997), *lets op Bach* (1997) and *Wolf* (2002). In 2013 maakte Franck Chartier *33 rue Vandenbranden*, een bewerking van Peeping Toms *32 rue Vandenbranden* voor de Opera van Göteborg en tekende hij voor de choreografie van de opera *Marouf, savetier du Caire* van Jérôme Deschamps, in de Opéra Comique in Parijs. Voor Nederlands Dans Theater regisseerde hij in 2015 *The lost room*, een vervolg op *The missing door* – het stuk dat Gabriela Carrizo in 2013 met dezelfde groep realiseerde.

The lost room leverde hem een prestigieuze 'Zwaan Meest Indrukwekkende Dansproductie 2016' op. In 2017 ging *The hidden floor* in première, zijn tweede samenwerking met NDT en meteen ook het sluitstuk van de trilogie *Adrift*, die ook bestaat uit *The missing door* en *The lost room*. In 2018 regisseerde Franck samen met Gabriela een adaptatie van Peeping Toms *32 Rue Vandenbranden*. Ze creëerden het stuk, *31 Rue Vandenbranden*, met het Ballet de l'Opéra de Lyon en openden vervolgens de prestigieuze Biennale de la Danse de Lyon in september 2018.

Persquotes over *Vader*

"De lichamelijkheid van de artiesten is gewoonweg buitengewoon, verbluffend; je zou nooit denken dat een lichaam dat kon doen."

The wonderful world of dance 03.02.2019 (in het Engels)

*"Vader is enorm grappig, maar toont tegelijkertijd ook mededogen toont voor onze menselijke tekortkomingen." ***** (4 sterren)*

The Observer 03.02.2019 (in het Engels)

"Het stuk heeft duidelijke echo's van Pina Bausch en Ballets C de la B. [...] Vader is een geweldige show – het publiek wordt meegesleurd in een achtbaanrit door het grensgebied van fantasie en realiteit. Wat een genot om zoveel vaardigheid te zien in combinatie met zo'n grootse artistieke visie."

Total Theatre 03.02.2019 (in het Engels)

*"Dit meeslepende werk was zowel grappig als ontroerend, erg fysiek, visueel indrukwekkend, en had contrasterende aspecten van zachte, grillige reflectie met andere die te ongemakkelijk waren om te verdragen." ***** (4 sterren)*

Dancetabs 03.02.2019 (in het Engels)

*"De impact van de voorstelling wordt versterkt door het naast elkaar plaatsen van authentieke, overweldigende emoties en momenten van puur gelach." ***** (4 sterren)*

Bachtrack 01.02.2019 (in het Engels)

"Het is net zo fenomenaal als Moeder, even vol met freudiaanse neuroses en diepgewortelde angst."

The Stage 01.02.2019 (in het Engels)

"Laag na laag van chaos creëert een visuele overdaad van vreemde en verontrustende beelden. Kijken naar Peeping Tom op volle toeren is alsof je halfbewust ontwaakt uit een nachtmerrie, geschokt, maar toch gefascineerd om opnieuw in slaap te vallen en te ontdekken wat er gebeurt."

British Theatre Guide 01.02.2019 (in het Engels)

*"[Vader is] een werkelijk prachtig stukje visueel theater, dat het publiek betovert. Peeping Tom is echt een van de meest opwindende gezelschappen in Europa." ***** (4 sterren)*

Plays to see 01.02.2019 (in het Engels)

*"Vader is een heerlijke mengeling van komedie, melancholisch drama en zenuwslopende horror." ***** (5 sterren)*

A Younger Theatre 01.02.2019 (in het Engels)

*"De voorstelling, vol met ingenieuze effecten, is je altijd een stapje voor: moeilijk om te vatten, maar nog veel moeilijker om te vergeten." ***** (4 sterren)*

The Times 31.01.2019

*"We worden eraan herinnerd dat oudere mensen geen probleem zijn dat moet opgelost worden of waar we medelijden mee moeten hebben. Het zijn mensen met persoonlijkheden, met een verleden en een innerlijk leven. [...] Vader creëert zijn wereld met veel vertrouwen, met een unieke stem en vol aangrijpende onderwerpen." **** (4 sterren)*

The Guardian 31.01.2019 (in het Engels)

*"Deze masterclass in fysiek theater is een onderzoek naar relaties en hun complexiteiten vanuit het standpunt van de vader. [...] Zo abstract als de voorstelling ook kan zijn, ze is ook intens relevant." ***** (5 sterren)*

Theatre Bubble 31.01.2019 (in het Engels)

"Vader is een ontroerende en waanzinnige kijk op het leven op oudere leeftijd. [...] Het stuk is aangrijpend, verwarrend en zelfs een beetje opwindend."

London Evening Standard 31.01.2019 (in het Engels)

"Absurdistisch totaaltheater. [...] Wonderlijk en grappig."

Dagblad van het Noorden 16.05.2018 (in het Nederlands)

"Met extreme fijngevoeligheid combineert Vader de rauwe blik met een immens mededogen voor de mens, waarbij elke toeschouwer geconfronteerd wordt met de tragische band tussen wie blijft en wie weggaat."

Publico 14.02.2018 (in het Portugees)

"Vader stuurt ons van de droom die wordt opgeroepen naar een film geïnspireerd door dromen."

"Humor en poëzie op de manier van de 7e kunst. "

Culturebox/France TV 16.03.2016 (in het Frans)

"Het is moeilijk onverschillig buiten te komen van dit radicale voorstel dat zo dicht aanleunt bij de condition humaine. Ze zijn echt verbluffend..."

L'Alsace 06.02.2016 (in het Frans)

"Peeping Tom laat je graag van de linker- naar de rechterhersenhelft springen. Vader verradt vanaf het begin een fijnzinnige humor en gevoel voor detail."

Cultureel Persbureau 10.09.2015 (in het Nederlands)

"Ultragevoelig materiaal gewonnen uit dromen die even vreemd als diepmenselijk zijn ... de onweerstaanbare charme van deze voorstelling."

Libération 03.07.2015 (in het Frans)

*"Een visueel verbluffende en bij vlagen hilarische voorstelling die voortdurend de grens tussen perceptie en werkelijkheid opzoekt." *****

8WEEKLY 02.12.2014 (in het Nederlands)

"Het stuk werpt je op geniale wijze terug op jezelf en is tegelijk onweerstaanbaar grappig."

Le Soir 31.10.2014 (in het Frans)

*"Verbluffend in choreografie en hilarisch in zijn absurditeit." *****

Cobra 27.10.2014 (in bijlage – in het Nederlands)

*"What a difference a day makes'. Neem het van ons aan, het zit 'm in het verschil tussen deze 'Vader' gezien te hebben of niet." ****1/2*

De Morgen 27.10.2014 (in het Nederlands)

"Een bejaardentehuis in de ban van briljante gekte."

La Libre Belgique 27.10.2014 (in bijlage – in het Frans)

"Dit is theater van de verbeelding: het kapt nieuwe wegen in het woud van een aloud thema en schroomt daarbij niet de toeschouwer ook met de lelijke en soms wrede zijden van het oud zijn te confronteren."

Etcetera 15.10.2014 (in het Nederlands)

*"Met tederheid en subtiële humor schetst Peeping Tom de ervaringswereld van het versleten brein. [...] 'Vader' is een prachtige voorstelling." *****

NRC Handelsblad 03.10.2014 (in het Nederlands)

*"Het surrealisme en de vaak raadselachtige beeldtaal van Peeping Tom zijn vanaf begin tot einde boeiend." *****

Theaterkrant 02.10.2014 (in het Nederlands)

*"Razend knap theater en tegelijk snoeiharde werkelijkheid." ******

Het Parool 02.10.2014 (in het Nederlands)

"Adembenemend, hard, mooi... onvergetelijk."

El País 18.07.2014 (in het Spaans)

"Fijne wreedheden verpakt als prachtig danstheater."

Neue Zürcher Zeitung 14.07.2014 (in het Duits)

"In 'Vader' ontstaat een uiterst fijne valstrik waarin iedereen zich kan laten vangen."

Dresdner Neueste Nachrichten 23.06.2014 (in het Duits)

"Surrealistisch gek, wreed, teder en diep."

Tanznetz.de 13.05.2014 (in het Duits)

"Danscafé in het bejaardentehuis."

Die Rheinpfalz 12.05.2014 (in het Duits)

Een uitgebreide lijst met persquotes en recensies is terug te vinden via

<http://www.peepingtom.be/nl/productions/9#press>

Vader, © Oleg Degtiarov, Peeping Tom

Over Peeping Tom

Korte biografie

Peeping Tom is een **Belgisch danstheatergezelschap** dat werd opgericht door Gabriela Carrizo (I/AR) en Franck Chartier (F).

Bij Peeping Tom start alles vanuit een zeker **hyperrealisme**. De setting doet vertrouwd aan, zoals een bejaardentehuis in *Vader*, twee stacaravans in *32 rue Vandenbranden* of een salon in *Le Salon*. Vervolgens breken de makers dit realisme open en gaan ze **spelen met de logica van tijd, ruimte en sfeer**. Je bent getuige – of eerder voyeur? – van wat verborgen en ongezegd blijft. Zo word je meegenomen in onderbewuste werelden en ontdek je nachtmerries, angsten en verlangens. Aan de hand van een **rijke beeldtaal** ontstaat een fascinerend gevecht tegen de omgeving en tegen zichzelf.

Sinds de oprichting in 2000 in Brussel reisde Peeping Tom de wereld rond met zijn diverse voorstellingen. Belangrijke bekroningen van het werk van Peeping Tom zijn de **Olivier Award** in het Verenigd Koninkrijk voor *32 rue Vandenbranden*, de **Patrons Circle Award** op het International Arts Festival in Melbourne of de selecties voor Het Theaterfestival in België en Nederland.

Ontdek meer over Peeping Tom op www.peepingtom.be
Peeping Tom wordt gesteund door de Vlaamse Overheid.

Wist je dat?

- Het team van Peeping Tom – artiesten, choreografen, techniekers, ontwerpers, medewerkers – bestaat uit 13 nationaliteiten.
- De oudste artiest bij Peeping Tom is 80 jaar oud, de jongste 26.
- Meer dan 280.000 mensen wereldwijd hebben een Peeping Tom-voorstelling gezien.
- Wereldwijd hebben meer dan 1500 lokale figuranten in een Peeping Tom-voorstelling gespeeld.
- In 2015 won Peeping Tom een prestigieuze Olivier Award in Londen voor *32 rue Vandenbranden*.

Ons verhaal

Peeping Tom is een Belgisch danstheatergezelschap dat in 2000 werd opgericht door choreografen Gabriela Carrizo (I/AR) en Franck Chartier (F). Samen met Eurudike De Beul, die een vaste waarde binnen het gezelschap zou worden, creëerden ze een locatieproject in een kampeerwagen, *Caravana*, gevolgd door de film *Une vie inutile* (2000).

Voordat ze hun eigen gezelschap begonnen, hadden ze hun strepen al verdiend als dansers bij internationaal gerenommeerde gezelschappen zoals Les Ballets C de la B (Alain Platel), Rosas, Maurice Béjart, Angelin Preljocaj en Needcompany.

Een hyperrealistische esthetiek

Het waarmede van Peeping Tom is een hyperrealistisch podiumbeeld, geënt op een concrete scenografie: tuin, salon en kelderverdieping in de eerste trilogie (*Le Jardin*, 2002; *Le Salon*, 2004; en *Le Sous Sol*, 2007), twee stacaravans in een besneeuwd berglandschap in *32 rue Vandenbranden*, een door vlammen verteerd theater in *A Louer* (2011) of een bejaardentehuis in *Vader* (2014).

Daarbinnen creëren de maker een kantelend universum dat de gangbare logica van tijd, ruimte en sfeer verstoort. Isolement leidt er naar onderbewuste werelden van nachtmerries, angsten en verlangens waarmee ze de schaduwkanten van individu en gemeenschap uitlichten. De choreografen zoeken consequent naar een extreme podium- en bewegingstaal – nooit gratis – met het menselijke als primaire inspiratiebron.

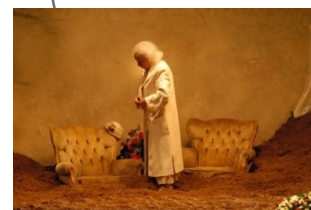
Door gebruik te maken van filmische montageprocedures tasten ze de grenzen af van een plot waar je nooit precies de vinger op kunt leggen. Het 'huis clos' van familie- en gezinssituaties blijft voor Peeping Tom een rijke bron van creativiteit. Momenteel werkt het gezelschap aan een tweede trilogie – *Vader*, *Moeder*, *Kind* – rond hetzelfde oergegeven.

Le Jardin (2002)

Le Salon (2004)

Le Sous Sol (2007)

32, rue Vandenbranden (2009)

Organische en intuïtieve samenwerkingen

In het werk van Peeping Tom is alles met elkaar verbonden. Het organische en het intuïtieve vormen de humus voor samenwerkingsverbanden en creatieprocessen. Collectief en doorlopend onderzoek gekoppeld aan langdurige relaties met unieke en creatieve performers zorgen voor grote vormelijke en inhoudelijke continuïteit.

Elke afgewerkte productie betekent voor de performers een (voorlopig) afscheid van de stroom aan korte scènes die ze tijdens de voorbereiding genereerden. Elk nieuw creatieproces is voor de makers een volgende stap in hun zoektocht naar hoe ze beweging, theatraliteit, emotie, tekst, geluid en scenografie steeds fijnmaziger kunnen vervlechten.

Peeping Tom heeft doorheen de jaren een bijzonder hechte band ontwikkeld met zowel theaterhuizen als toeschouwers. Hun voorstellingen trekken een breed, trouw en vaak jong publiek aan. De speellijsten van het gezelschap zijn uitzonderlijk lang, net als het – groeiende – aantal landen waar getoerd wordt. Peeping Tom organiseert wereldwijd masterclasses en workshops voor (semi-)professionelen, kinderen en amateurs. Peeping Tom hanteert meestal lange creatieperiodes; de voorstellingen rijpen langzaam, kiemen tijdens de vele tournees, en resulteren gemiddeld om de twee jaar in een avondvullende productie.

Opening naar externe samenwerkingen

Sinds 2013 opent Peeping Tom zich meer en meer tot nieuwe inspirerende samenwerkingsverbanden met kunstenaars, gezelschappen en huizen. Gabriela Carrizo choreografeerde het korte stuk *The missing door* in 2013, voor de dansers van het Nederlands Dans Theater (NDT I), terwijl Franck Chartier *32 rue Vandenbranden* herwerkte voor de Göteborg Opera (*33 rue Vandenbranden*, 2013).

Op 1 oktober 2015 ging *The lost room* van Franck Chartier en NDT I in wereldpremière in Den Haag (NL). Het stuk is

A Louer (2011)

Vader (2014)

Moeder (2016)

een vervolg op *The missing door* van Gabriela Carrizo. Op haar beurt creëerde Gabriela in 2015 *The Land*, in samenwerking met het Münchense Residenztheater (première op 8 mei 2015 in het Cuvilliéstheater), voor het festival DANCE 2015.

In 2017 werkten Peeping Tom en NDT I opnieuw samen voor de creatie van *The hidden floor*, geregisseerd door Franck Chartier met de dansers van NDT I. Hiermee werd ook de trilogie *Adrift* afgesloten, die bestaat uit *The missing door*, *The lost room* en *The hidden floor*.

Peeping Tom houdt kantoor in Molenbeek (Brussel). De KVS - Koninklijke Vlaamse Schouwburg in Brussel is de belangrijkste productiepartner in België.

Kind (2019)

Awards en onderscheidingen

2018

- MOEDER: 'Beste voorstelling in het theater' op het Festival Internacional de Teatro y Artes de Calle in Valladolid (ES).

2017

- THE MISSING DOOR: Herald Angel op het Edinburgh International Festival (UK) (samen met *Stop-Motion* en *Shoot the Moon* van Paul Lightfoot en Sol León)

2016

- THE LOST ROOM: Zwaan voor 'Meest indrukwekkende dansproductie' (Maastricht, NL)

2015

- 32 RUE VANDENBRANDEN: 'Beste nieuwe dansvoorstelling' op de Olivier Awards (Londen, UK)
- VADER: Selectie voor Het Theaterfestival (BE)
- A LOUER: Nominatie voor een Critics Award als Beste Internationale Dansvoorstelling (Barcelona, ES)

2014

- VADER: 'Beste Internationale Dansvoorstelling' op de Barcelona Critics Awards (ES)
- VADER: 'Beste dansvoorstelling van het jaar' door de Nederlandse krant NRC Handelsblad

2013

- 32 RUE VANDENBRANDEN: 'Beste dansvoorstelling van het jaar' in São Paulo door magazine Guia Folha.

- A LOUER: Nominatie voor de Ubu Awards in Italië in de categorie 'Beste Anderstalige Voorstelling'.

2012

- A LOUER: Selectie voor Het Theaterfestival (BE)

2007

- LE SALON: Montblanc Young Directors Award op het Salzburg Festival (AT)
- LE SALON: Patrons Circle Award op het International Arts Festival Melbourne (AU)
- LE SOUS SOL: Selectie voor Het Theaterfestival (BE)

2005

- LE SALON: Prix du Meilleur Spectacle de Danse (FR)

Tourkalender Seizoen 2019 – 2020

(Data kunnen veranderen, gelieve sebastien@peepingtom.be te contacteren bij twijfel)

KIND (2019)

25-26 AUG 2019	Waves Festival – VORDINGBORG (DK)
01 SEP 2019	Tanztheater International – HANNOVER (D)
13-14 SEP 2019	Festival La Bâtie – GENÈVE (CH)
20-21 SEP 2019	One Dance Week – PLOVDIV (BG)
27-28 SEP 2019	Festival Aperto/Fondazione I Teatri – REGGIO EMILIA (IT)
01 OKT 2019	Torinodanza – TURIJN (IT)
17-19 OKT 2019	KVS – Koninklijke Vlaamse Schouwburg – BRUSSEL (BE)
23-25 OKT 2019	KVS – Koninklijke Vlaamse Schouwburg – BRUSSEL (BE)
31 OKT 2019	Cultuurcentrum – BRUGGE (BE)
7-9 NOV 2019	Gessnerallee – ZURICH (CH)
04-05 DEC 2019	CDN Orléans – ORLEANS (FR)
11-12 DEC 2019	Théâtre de Caen – CAEN (FR)
14 JAN 2020	Le Bateau Feu – DUNKERQUE (FR)
16 JAN 2020	Stadsschouwburg – KORTRIJK (BE)
23-25 JAN 2020	London International Mime Festival – LONDEN (UK)
29-31 JAN 2020	Théâtre de la Ville/MAC Créteil – PARIJS (FR)
05-06 FEB 2020	Théâtre de Lorient – LORIENT (FR)
13-15 FEB 2020	deSingel – ANTWERPEN (BE)
01-02 APR 2020	STUK – LEUVEN (BE)
14-15 APR 2020	Malraux, Scène Nationale Chambéry Savoie – CHAMBERY (FR)
23-26 APR 2020	Teatros del Canal – MADRID (ES)
29-30 APR 2020	Scène Nationale d'Albi – ALBI (FR)
07-08 MEI 2020	Teatre Principal – VALENCIA (ES)
12 MEI 2020	Le Manège – MAUBEUGE (FR)
19 MEI 2020	Maifestspiele Festival – WIESBADEN (DE)
28 MEI 2020	Stadsschouwburg – UTRECHT (NL)
30 MEI 2020	SPOT/Stadsschouwburg – GRONINGEN (NL)
05-06 JUN 2020	Vooruit – GENT (BE)

MOEDER (2016)

06-08 SEP 2019	Theatre Olympics 2019 – ST. PETERSBURG (RU)
03 OKT 2019	Torinodanza – TURIJN (IT)
14 MAR 2020	Museum of Art – KOCHI (JP)
19-21 MAR 2020	Setagaya Theatre – TOKYO (JP)
15-16 MEI 2020	Pavillon Noir – AIX-EN-PROVENCE (FR)

VADER (2014)

05 OKT 2019	Torinodanza – TURIJN (IT)
08-09 OKT 2019	Teatro Nazionale – GENOVA (IT)
18-19 DEC 2019	Théâtre Le Liberté – TOULON (FR)

32 RUE VANDENBRANDEN (2009)

20-23 NOV 2019

Next Wave Festival – NEW YORK (US)

31 RUE VANDENBRANDEN (2018)

19-20 SEP 2019

Festival Dance Inversion – MOSKOU (RU)

THE MISSING DOOR (2013) / Als deel van de 'Soir Historique'

28 NOV – 01 DEC 2019

Zuiderstrandtheater – DEN HAAG (NL)

05-08 DEC 2019

Internationaal Theater Amsterdam – AMSTERDAM (NL)

11 DEC 2019

Theaters Tilburg – TILBURG (NL)

13 DEC 2019

Stadsschouwburg Nijmegen – NIJMEGEN (NL)

18 DEC 2019

Parkstad Limburg Theaters – HEERLEN (NL)

20-21 DEC 2019

Zuiderstrandtheater – DEN HAAG (NL)

PEEPING TOM

Zwarte Vijversstraat 97

1080 Brussel – België

T +32 2 290 22 07

BE0473.380.883

info@peepingtom.be

www.peepingtom.be

Artistieke leiding:

Gabriela Carrizo en Franck Chartier

Zakelijke leiding:

Veerle Mans

veerle@peepingtom.be

Technisch directeur:

Amber Vandenhoeck

amber@peepingtom.be

Productiemanager:

An Van Der Donckt

an@peepingtom.be

Tourmanager:

Lulu Tikovsky

lulu@peepingtom.be

Communicatiemanager:

Sébastien Parizel

sebastien@peepingtom.be

Distributie:

Frans Brood Productions

Gie Baguet / Tine Scharlaken

T +32 9 234 12 12

info@fransbrood.com

www.fransbrood.com

Peeping Tom wordt ondersteund door de Vlaamse Overheid.